

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 57 0 Ps 036626 21 Rev 2
Banjaluka: 04.01.2022. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u Banjaluci u vijeću sastavljenom od sudija: Violande Šubarić, kao predsjednika vijeća, Biljane Tomić i Tanje Bundalo, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja, Stečajna masa stečajnog dužnika E. d.o.o. B. - u stečaju, koga zastupa punomoćnik Lj.S., advokat iz B., protiv tuženog P.z. a.d. B., koga zastupa punomoćnik T. K., advokat iz B., radi utvrđenja, vrijednost predmeta spora 60.000,00 KM, odlučujući o reviziji tužitelja izjavljenoj protiv presude Višeg privrednog suda u Banjaluci broj: 57 0 Ps 036626 21 Pž 2 od 27.9.2021. godine, na sjednici održanoj dana 04.01.2022. godine donio je

PRESUDU

Revizija se odbija.

Odbija se zahtjev tuženog za naknadu troškova sastava odgovora na reviziju, u iznosu od 1.535,63 KM.

Objasnenje

Presudom Okružnog privrednog suda u Banjaluci broj: 57 0 Ps 036626 20 Ps 3 od 11.12.2020. godine odbijen je zahtjev tužitelja da se utvrdi da je on vlasnik nekretnina upisanih u popisnim listama osnovnih sredstava tužitelja od 27.11.2003. godine, pod rednim brojem 434 do 437, i to:

<u>Inventarski broj</u>	<u>Naziv objekta</u>	<u>Stara oznaka</u>
-396314 i 596315	zgrada uparivaone i uparivaona-dio	70
-596316	apsorpcioni i desapsorpcioni tornjevi	87
-596317	zgrada sumporne peći	85,86,88
-596318	proizvod. SO2 plina sa skladištem	90,91
	dio zgrade zračni kompresor, sum.peć	87
	zgrada sušilice luga	75

pod nazivom koji je korišten od strane tužioca:

- br. 70 (dio) –uparivaona- površine 433 m²,
- br. 75 trafostanica- površine 83 m²,
- br. 85 magacin - površine 54 m²,
- br. 86 rezervni dijelovi- površine 116 m²,
- br. 87 pogon „SO²“- površine 624 m²,
- br. 88 ostava - površine 23 m²,
- br. 89 ostava - površine 38 m²,

- br. 90 ostava - površine 23 m²,
- br. 91 trafostanica „SO²“ - površine 116 m²

koje nekretnine, prema katastarskoj i zemljišnoknjižnoj evidenciji, odgovaraju objektu označenom pod brojem 4 iz poduloška broj 3, objekat sa odobrenjem za građenje, na kome je upisano pravo susvojinine od 1/6 dijela na imenu tuženog, sa površinom parcele od 2605 m², te objekti sa odobrenjem za građenje, označeni: brojem 9 - Energana, sa površinom 82 m², u naravi pomoćni objekat u privredi; brojem 19 - Energana sa površinom 56 m², u naravi pomoćni objekat u privredi; brojem 20 - Energana sa površinom od 116 m², u naravi pomoćni objekat u privredi; brojem 21 - Energana, sa površinom od 624 m², u naravi poslovni objekat u privredi; brojem 22 - Energana sa površinom od 23 m², u naravi pomoćni objekat u privredi; brojem 23 - Energana sa površinom od 40 m², u naravi pomoćni objekat u privredi; brojem 24 - Energana sa površinom od 1262 m², u naravi poslovni objekat u privredi; brojem 25 - Energana sa površinom od 120 m², u naravi poslovni objekat u privredi, svi ležeći na k.č br. 1085/6 k.o. V. 2, upisani u podulošku broj 2 Lista nepokretnosti broj: 1299 k.o. V. 2, na imenu tuženog sa 1/1 dijela, a koje pravo se odnosi i na pravo susvojinine na zemljištu u dijelu od 1/7, koji dio je sada bio upisan na tuženog u B Listu nepokretnosti broj: 1299 k.o. V. 2, što je tuženi dužan priznati i trpjeti da se tužitelj upiše kao suvlasnik u dijelu od 1/6 i to na: objektu označenom brojem 4 iz poduloška broj 3 u Listu nepokretnosti broj: 1299 k.o. V. 2 ležećem na parceli ukupne površine 2605 m², objekat sa odobrenjem za građenje, te kao vlasnik sa 1/1 dijela na objektima označenim brojevima: 9 – Energana sa površinom 82 m², u naravi pomoćni objekat u privredi; 19 - Energana sa površinom 56 m², u naravi pomoćni objekat u privredi; 20 - Energana sa površinom od 116 m², u naravi pomoćni objekat u privredi; 21- Energana, sa površinom od 624 m², u naravi poslovni objekat u privredi; 22- Energana sa površinom od 23 m², u naravi pomoćni objekat u privredi; 23 - Energana sa površinom od 40 m², u naravi pomoćni objekat u privredi; 24 - Energana sa površinom od 1262 m², u naravi poslovni objekat u privredi; 25 - Energana sa površinom od 120 m², u naravi poslovni objekat u privredi, iz poduloška broj 2, svi upisani u Listu nepokretnosti broj: 1299 k.o. V. 2, ležeći na k.č br. 1085/6 k.o. V. 2, a koji su do sada bili upisani na tuženog sa 1/1 dijela, te upiše kao suvlasnik na zemljištu u dijelu 1/7 u B listu Lista nepokretnosti broj: 1299 k.o. V. 2, koji dio je sada bio upisan na tuženog, jer da će u protivnom presuda služiti kao pravni osnov za upis predmetnih nepokretnosti na ime tužitelja, kod Uprave B..

Istom presudom obavezan je tužitelj da tuženom, naknadi troškove parničnog postupka, u iznosu od 18.468,75 KM, dok je odbijen zahtjev tuženog po ovom osnovu, preko dosuđenog iznosa.

Presudom Višeg privrednog suda u Banjaluci broj: 57 0 Ps 036626 21 Pž 2 od 27.9.2021. godine, žalba tužitelja je odbijena, kao neosnovana i prvostepena presuda potvrđena, te je odbijen zahtjev tužitelja za naknadu troškova sastava žalbe, u iznosu od 1.535,62 KM i zahtjev tuženog za naknadu troškova sastava odgovora na žalbu, u iznosu od 1.535,63 KM.

Blagovremenom revizijom tužitelj pobija drugostepenu odluku zbog povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava. Predlaže da se osporena presuda preinači tako da se usvoji tužbeni zahtjev i obaveže tuženi da mu naknadi troškove parničnog postupka, ili da se ukine i predmet vrati na ponovno suđenje istom ili drugom vijeću drugostepenog suda.

Tuženi, u odgovoru, predlaže da se revizija odbije kao neosnovana.

Revizija nije osnovana.

Predmet spora je zahtjev tužitelja da se utvrdi da je on jedini vlasnik nekretnina, bliže opisanih u izreci prvostepene presude, slijedom čega da tuženi trpi upis tog utvrđenja u odgovarajuće javne evidencije.

Iz stanja predmetnog spisa proizlazi da je ovaj postupak pokrenuo pravni prednik tuženog (tada tužitelj) C. d.o.o. B., tužbom od 17.10.2008. godine, protiv tužitelja (tada tuženi), nad kojim je, rješenjem Osnovnog suda u Banjaluci broj: 71 0 St 013035 08 St od 30.6.2008. godine otvoren stečajni postupak. U odgovoru na tužbu od 26.3.2009. godine, tužitelj je tada stavio protivtužbeni zahtjev, koji je u daljem toku postupka uređen kao tužbeni zahtjev, budući da je tuženi, kao prvobitni tužitelj, podneskom od 16.9.2013. godine povukao tužbu i sud rješenjem od 18.10.2013. godine, konstatovao to povlačenje. Zatim je tužitelj 08.7.2014. godine pokrenuo upravni spor protiv rješenja Uprave, Komisija za ..., PJ B. od 03.06.2014. godine, te je po oglašavanju Okružnog suda u Banjaluci nenadležnim i rješavanju sukoba nadležnosti, taj postupak nastavljen kao parnica kod Okružnog privrednog suda u Banjaluci, pod brojem 57 0 Ps 111664 14 Ps, radi utvrđenja vanknjižnog vlasništva i uknjižbe, nakon čega je izvršeno spajanje predmeta, kada je tužitelj konačno uredio tužbu sa zahtjevom koji je predmet ovog postupka.

Rješenjem Okružnog privrednog suda u Banja Luci od 11.10.2019. godine zaključen je stečajni postupak nad tužiteljem, nakon čega je rješenjem istog suda od 26.11.2019. godine tužitelj brisan iz sudskog registra, a rješenjem od 09.12.2019. godine upisano je osnivanje Stečajne mase stečajnog dužnika E. d.o.o. u stečaju, koji je sada stranka u ovom postupku.

Nakon provedenog postupka, na osnovu navoda stranaka i izvedenih dokaza, utvrđeno je: da su parnične stranke nastale podjelom preduzeća DP I. B.; da je šesnaest preduzeća (među njima i tužitelj, te pravni prednik tuženog), nastalih tom podjelom, dana 05.4.2000. godine, sačinilo Ugovor o razgraničenju sredstava, prava i obaveza (u daljem tekstu: Diobni bilans) kojim su regulisali međusobna prava i obaveze; da su u kartonu osnovnih sredstava MDP I.h. DP C. (pravnog prednika tuženog) od 25.11.2002. godine desorpcioni toranj, zgrada sušnice luga, zgrada uparivaone, zgrada skladišta sumpora, zgrada sumporne peći, proizvodnja SO 2 plina sa skladištem, apsorpcioni toranj, skladište kamena - operativna površina, te uparivaona – evidentirani kao osnovna sredstva tog preduzeća; da su predmetne nepokretnosti iskazane u popisnim listama osnovnih sredstava tužitelja, na dan 27.11.2003. godine, kao i na dan 17.06.2004. godine, u pregledu po osnovnim sredstvima i na dan 03.7.2012. godine, u pregledu stanja po osnovnim sredstvima; da su sporne nekretnine iskazane u programu privatizacije od 31.12.2009. godine za Matično državno preduzeće, Industrija ... – I.h. sa p.o. B.L. (pravnog prednika tuženog); da je u stečajnom postupku nad tužiteljem, izvršena procjena tržišne vrijednosti i ovih nekretnina; da postoji odluka Uprave tuženog, koju je potpisao tadašnji direktor Đ.B., broj: .... od 04.12.2013. godine, kojom je rečeno da će se u privremenom listu nepokretnosti broj: 1299 k.o. V. 2, na parceli k.č. broj 1085/6, kao imalac prava na zemljištu i objektima upisati tužitelj, sa pravom svojine 1/1, u cilju okončanja postupka izlaganja na javni uvid podataka o nepokretnostima i utvrđivanja prava na nepokretnostima za kompleks I.; da je Komisija za ... Područne jedinice B.L., rješenjem broj: ... od 03.6.2014. godine na predmetnim nepokretnostima utvrdila pravo susvojine na zemljištu u korist tužitelja sa 6/7 dijela i tuženog sa 1/7 dijela; pravo svojine na objektima upisanim u poduložak broj 1 u korist tužitelja sa 1/1 dijela; pravo svojine u korist tuženog na objektima upisanim u poduložak broj 2 sa 1/1 dijela; pravo susvojine na objektima upisanim u poduložak broj 3 u korist tuženog sa 1/6 dijela i tužitelja sa 5/6 dijela.

Identifikacija predmetnih nepokretnosti izvršena je vještačenjem po vještaku geodetske struke, Z.G., koji je identifikovao predmetne nekretnine (zemljište i objekte), sa presjekom stanja u

2005, 2008, 2016. i 2018. godini, te dao istorijat promjena po katastarskom operatu. Vještačenjem po vještaku ekonomske struke, Đ.S. utvrđeno je knjigovodstveno stanje u pogledu predmetnih nepokretnosti, te utvrđeno da je tužitelj u periodu od 2003. godine pa nadalje sporne nekretnine evidentirao kao svoja osnovna sredstva, a da tuženi u periodu od 2003 do 2017. godine iste nije knjižio kao svoja osnovna sredstva niti je za njih računao amortizaciju. Tokom postupka saslušani su svjedoci: S.K., G.Ć., S.P., M.D. i S.T.

Imajući u vidu naprijed navedeno činjenično stanje, prvostepeni sud je zaključio: da su sporne nekretnine Diobnim bilansom, kao i prema prijedlogu podjele, sačinjenom od strane G. d.o.o. B. pripale pravnom predniku tuženog; da u u prilog toga ide i sadržaj Programa privatizacije državnog kapitala I. od 01.01.2000. godine, te uvjerenja I.r.b. od 18.11.2011. i 07.03.2016. godine, prema kojima je dana 08.11.2000. godine kod Direkcije za privatizaciju zaprimljen konsolidovani program privatizacije državnog kapitala kojim je konstatovano da ZDP C. B. (pravnom predniku tuženog) pripadaju sporni objekti, koji su na dan 25.11.2002. godine bili uknjiženi u njegovu korist; da se takva situacija konstatuje i u nalazu i mišljenju vještaka geodetske struke; da do promjene vlasničkog odnosa (u korist tužitelja), nije moglo doći 2002. godine saglasnošću E. d.o.o. i C. d.o.o. B.L., kada su samo vođeni razgovori u tom pravcu, ali promjena prava vlasništva nije formalno-pravno realizovana, a samo evidentiranje spornih nekretnina kao osnovnih sredstava tužitelja nije osnov za sticanje prava svojine, kao ni odluka tužitelja broj: ... od 04.12.2013. godine, koju je potpisao tadašnji direktor tuženog prema kojoj se pristaje da se sporne nekretnine, u privremenom listu nepokretnosti, knjiže u korist tužitelja; da su sporne nekretnine nakon potpisivanja Diobnog bilansa pripale pravnom predniku tuženog i da je on bio u njihovom posjedu, a da je za kasnije raspolaganje nekretninama bilo potrebno ostvariti odgovarajući, zakonom propisani, osnov sticanja, što se nije desilo jer da E. d.o.o. i C. d.o.o. nisu sklopile ugovor o prometu spornih nepokretnosti, već je samo došlo do njihovog isknjižavanja iz kartona osnovnih sredstava pravnog prednika tuženog i upisa u karton osnovnih sredstava tužitelja (što nije osnov za sticanje prava svojine); da nisu dokazani ni navodi tužitelja da je on kvalifikovani posjednik navedenih nekretnina i da nisu ispunjeni ni uslovi za priznavanje prava svojine po osnovu održaja – slijedom čega nalazi da je tuženi vlasnik predmetnih nekretnina, što tužitelj svojim navodima i izvedenim dokazima nije doveo u pitanje, pa odbija tužbeni zahtjev. Svoju odluku temelji na odredbama Zakona o preduzećima („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj: 24/98, 62/02, 66/02, 38/03, 97/04 i 34/06), Zakona o osnovnim svojinsko-pravnim odnosima („Službeni list SFRJ“ broj: 6/80 i 36/90 i „Službeni glasnik Republike Srpske“ broj: 38/03 - u daljem tekstu: ZOSPO), Zakona o prometu nepokretnosti („Službeni list SRBiH“ broj: 38/78, 29/80, 4/89 i 22/91 i „Službeni glasnik Republike Srpske“ broj: 29/94); te odredbama naprijed navedenih: Diobnog bilansa od 05.4.2000. godine i sadržaju Programa privatizacije državnog kapitala od 01.01.2000. godine.

Odlučujući o žalbi tužitelja, drugostepeni sud je u svemu prihvatio činjenična utvrđenja i pravne zaključke prvostepenog suda. Odgovorio je na sve relevantne žalbene navode i za svoju odluku dao argumentovane i jasne razloge, koje prihvata i ovaj sud, a navodima revizije nisu dovedeni u bilo kakvu sumnju. Prema tome, ne stoji paušalna tvrdnja revidenta da su pri donošenju pobijane odluke počinjene povrede odredaba parničnog postupka, odnosno Zakona o parničnom postupku ("Službeni glasnik RS", broj 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09 i 61/13 – u daljem tekstu: ZPP). Nije ni navedeno koje su to odredbe, pa posljedično tome ni objašnjeno na koji način su povrijeđene.

Suprotno tvrdnji revidenta nižestepeni sudovi su nakon savjesne i brižljive ocjene svih izvedenih dokaza, na utvrđeno činjenično stanje pravilno primijenili i odredbe materijalnog prava koje regulišu sticanje prava svojine.

Odluka u ovom sporu zavisi od toga kojem pravnom subjektu su predmetne nekretnine pripale u postupku diobe imovine I. B., na osnovu Diobnog bilansa i da li je, eventualno, nakon toga, po valjanom pravnom osnovu, došlo do promjene titulara prava vlasništva na predmetnim nekretninama, kako ispravno rezonuje i prvostepeni sud.

Nesporno je da je Diobni bilans od 05.4.2000. godine predviđao da će se pravo svojine na nekretninama koje su pripadale I. B. utvrditi po faktičkom stanju posjeda na dan 31.12.1999. godine. Prema podacima u spisu, prednik tuženog je bio faktički posjednik spornih objekata i zemljišta na navedeni dan (što ne spori ni tužitelj) pa je pravilan zaključak nižestepeni sudova da su isti trebali pripasti i da su pripali u svojinu tuženog. Kako Diobni bilans nije sadržavao zemljišno-knjižne podatke za nepokretnosti koje su bile predmet podjele, strane ugovornice su se dogovorile da prihvataju razgraničenje sačinjeno od strane ovlaštenog preduzeća za geodetske poslove G. d.o.o. B. u KKNJ k.o. V. 2 i k.o. B. 5. od 08.02.2000. godine. Na strani 4 i 6 pregleda podjele imovine sistema I. B. sačinjenog od strane navedenog preduzeća, konstatovano je da ZDP E. B. (tužitelj) na parceli broj 1085/4E pripada dio objekta označenog brojem 70 (u površini od 2173 m²), a ZDP C. Banjaluka na parceli broj 1085/4CE pripada dio objekta označenog brojem 70 (u površini od 433 m²), kao i objekti označeni brojevima 75, 85, 86, 87, 88, 89, 90 i 91. Dakle, sporne nekretnine su diobnim bilansom pripale pravnom predniku tuženog, koji je i bio u njihovom posjedu.

Tako proizlazi i iz sadržaja Programa privatizacije državnog kapitala I. od 01.01.2000. godine (strana 20, 21. i 27.) i spomenutih uvjerenja I.r.b. od 18.11.2011. i od 07.3.2016. godine, prema kojima je dana 08.11.2000. godine kod Direkcije za privatizaciju zaprimljen Konsolidovani program privatizacije državnog kapitala, kojim je konstatovano da ZDP C. B. (pravnom predniku tuženog) pripadaju objekti označeni brojevima 70 (dio), 85, 86, 87, 90 i 91 (bunker za piratnu šljaku, skladište kamena, proizvodnja SO₂ plina, zgrada sumporne peći, uparivaona, sumporna peć, zgrada uparivaone, zgrada sušnice luga i kućica rashladnog kompresora), a ZDP E. B. dio objekta označenog brojem 70-uparivaona.

Takvo stanje potvrđuje i nalaz i mišljenju vještaka geodetske struke, gdje je navedeno da su sporni objekti 2005. godine bili upisani u knj. broj: 323 k.o. V. 2, na k.č. broj 1085/4, u podulošku broj 14 i numerisani brojevima 70, 75, 85, 86, 87, 88, 89, 90 i 91, sa pravom raspolaganja C. d.o.o. B. sa 1/1 dijela. Zatim, da su ti objekti 2008. godine bili upisani u l.n. broj: 323 k.o. V. 2, na parceli označenoj kao k.č. broj 1085/6, u podulošku 14, s tim da su prenumerisani i označeni brojevima 6, 11, 21, 22, 23, 24, 25, 26 i 27, sa posjedom C. d.o.o. B. sa 1/1 dijela.

Dakle, iz svega navedenog proizilazi da je nakon podjele holdinga i nastanka novih pravnih lica, među kojima su i E. d.o.o. B. i C. d.o.o. B., precizno određeno kojem privrednom subjektu pripada koja imovina, te da je C. d.o.o. B. (pravni prednik tuženog) bila nosilac stvarnih prava na nekretninama, koje su predmet tužbenog zahtjeva.

Tvrdnja tužitelja da je od 2002. godine bio u posjedu spornih nekretnina, nije potvrđena drugim izvedenim dokazima i samo bi činjenica, da ih je od tada on evidentirao kao svoja osnovna sredstva, mogla ići u prilog takvoj tvrdnji, koja i pod uslovom da je tačna, ne dokazuje da je došlo do promjene prava svojine, kako pravilno obrazlažu i nižestepeni sudovi. Naime, prema odredbi člana 20. ZOSPO, koji je bio na snazi u vrijeme zaključivanja Diobnog bilansa, kao i prema odredbi člana 23. Zakona o stvarnim pravima („Službeni glasnik RS“, broj 124/08, 58/09, 95/11, 60/15 i 107/19), koji se primjenjuje od 01.01.2010. godine, pravo vlasništva se stiče po zakonu, na osnovu pravnog posla, nasljeđivanjem i odlukom nadležnog organa, na način i pod uslovima određenim zakonom, a pravni posao na osnovu kojeg se stiče pravo vlasništva mora imati zakonom propisanu formu, kao uslov njegove valjanosti. Zato pozivanje

revidenta na knjigovodstveno stanje upisa predmetnih nekretnina u osnovna sredstva tužitelja (u čemu se iscrpljuje dobar dio revizije) nije moglo ishoditi drugačiju odluku.

Takođe, prema utvrđenom činjeničnom stanju, tužitelj u javnim zemljišnoknjižnim evidencijama, nije bio upisan kao titular bilo kojeg stvarnog prava na spornim nekretninama (uvijek je to bio tuženi, odnosno njegov pravni prednik). S tim u vezi ukazuje se neosnovanim i pozivanje tužitelja na član 14. Evropske konvencije o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda, te član 1. Prvog protokola uz Evropsku konvenciju, uz obrazloženje da mu je imovina koju je uživao od 2002. godine grubo oduzeta i upisana kao vlasništvo tuženog.

Tačno je da su neki svjedoci izjavili da su 2002 godine, vođeni pregovori sa Gradom B. da tužitelj, zajedno sa Javnim preduzećem T. preuzme grijanje grada, slijedom čega bi mu tuženi ustupio neke objekte neophodne za obavljanje tog posla. Međutim, do dogovora nije došlo. Tužitelj nikada nije preuzeo poslove grijanja grada, niti je u vezi s tim između parničnih stranaka zaključen bilo kakav pravni posao koji bi mogao predstavljati osnov za prenos prava svojine na spornim nekretninama sa tuženog na tužitelja.

Suprotno tvrdnji revidenta, to ne dokazuje ni zapisnik sastavljen kod Osnovnog suda u Banjaluci, dana 19.9.2008. godine, u stečajnom postupku nad tužiteljem. Na tom izvještajnom i ispitnom ročištu je samo donesen zaključak „Odobravaju se radnje stečajnog upravnika koje su u toku, a odnose se na prenos nekretnina (objekti i zemljište), sa C. d.o.o. B., na E. d.o.o. u „stečaju“ B.. Na osnovu postignutog dogovora i saglasnosti zakonskih zastupnika navedenih subjekata i zakonskih zastupnika I.h. B., u toku je postupak zaključenja Ugovora o prenosu navedenih nekretnina, a sa ciljem uknjižbe E. d.o.o. u „stečaju“ u odgovarajućem zemljišno knjižnom i katastarskom operatu.“ Kako takav ugovor nikada nije zaključen sve je ostalo u sferi pregovaranja, što ne može biti pravni osnov za prenos prava svojine, kao ni odluka prednika tuženog broj: ... od 04.12.2013. godine, koju je potpisao tadašnji direktor Đ.B., a koja je donesena u cilju okončanja postupka izlaganja na javni uvid podataka o nepokretnostima, jer se na taj način ne mogu mijenjati svojinsko pravni odnosi, kako pravilno obrazlažu nižestepeni sudovi.

Iz istog razloga, ni okolnost (koju spominje revident) da je popisna komisija tužitelja predmetne nekretnine popisala kao osnovna sredstva i imovinu tužitelja, nije mogla ishoditi drugačiju odluku.

Pravni prednik tuženog je odustao od prvobitno podnesene tužbe - da se utvrdi da su sporne nekretnine njegovo vlasništvo, uz obrazloženje da za tim nema potrebe jer su one svakako u javnim evidencijama upisane kao njegova svojina, i time nije na posredan način priznao tužitelju pravo svojine na istim kako bi to htio prikazati revident.

Vještak geometar, Z.G. je u svom nalazu i mišljenju, suprotno navodima revidenta, samo konstatovao „Na osnovu kazivanja predstavnika E. sporni objekti se nalaze u posjedu E.“, a nije iznio tvrdnju da je to zaista tako.

Dakle, podjelom zajedničkog prednika parničkih stranaka MDP I.h. d.o.o. B.L., sporne nekretnine pripale su tuženom, a tužilac nije dokazao da su diobnim bilansom ili kasnijim pravnim poslom te nepokretnosti pripale njemu ili da je on pretpostavljeni vlasnik ili kvalifikovani posjednik, o čemu su nižestepeni sudovi dali valjano obrazloženje koje prihvata i ovaj sud.

Ni ostali revizionni navodi nisu mogli ishoditi drugačiju odluku, slijedom čega je odlučeno kao u izreci na osnovu odredbe člana 248. ZPP.

Odgovor na reviziju ne predstavlja radnju koja je bila nužna za vođenje ovog postupka (član 387. stav 1. ZPP), zbog čega je odbijen zahtjev tuženog za naknadu troškova nastalih tim povodom. Ovo tim prije što su u odgovoru na reviziju samo ponovljeni neki navodi isticani tokom postupka i u žalbi.

Predsjednik vijeća
Violanda Šubarić

Za tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Aćić